31993R3603

31.12.1993 ÚRADNÝ VESTNÍK EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV L 332/1

NARIADENIE RADY (ES) č. 3603/93

z 13. decembra 1993,

ktorým sa stanovujú definície na uplatňovanie zákazov uvedené v článkoch 104 a 104b ods. 1 zmluvy

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, najmä na jej článok 104b ods. 2,

so zreteľom na návrh Komisie ([1]),

v spolupráci s Európskym parlamentom ([2]),

keďže články 104 a 104b ods. 1 zmluvy platia priamo; keďže termíny figurujúce v článkoch 104 a 104b ods. 1 možno stanoviť, ak je to potrebné;

keďže termíny „prečerpávanie účtov“ a „iné druhy úverov“, ktoré sa používajú v článku 104 zmluvy, treba definovať, najmä vo vzťahu k prístupu k pohľadávkam, ktoré existujú k 1. januáru 1994;

keďže je žiaduce, aby národné centrálne banky, ktoré sa zúčastňujú na tretej etape hospodárskej a menovej únie, vstúpili do tejto únie s tým, že pohľadávky v ich súvahách budú obchodovateľné za trhových podmienok, čo má najmä zabezpečiť potrebnú pružnosť menovej politiky Európskeho systému centrálnych bánk a umožniť, aby sa štandardný príspevok rôznych národných centrálnych bánk zúčastňujúcich sa v menovej únii k peňažným príjmom delil medzi nimi;

keďže centrálnym bankám, ktoré po 1. januári 1994 ešte majú pohľadávky voči verejnému sektoru, ktoré nie sú obchodovateľné, alebo sa na ne vzťahujú podmienky, ktoré nie sú trhovými podmienkami, treba následne dať oprávnenie, aby konvertovali tieto pohľadávky na obchodovateľné cenné papiere *s pevnou splatnosťou* za trhových podmienok;

keďže odsek 11 protokolu o určitých ustanoveniach týkajúcich sa Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska ustanovuje, že vláda Spojeného kráľovstva môže zachovať „ways and means“ zdrojov na uľahčenie platobného styku v Bank of England, ak sa Spojené kráľovstvo nepripojí k tretej etape; keďže je vhodné postarať sa o konverziu sumy tohto zariadenia na obchodovateľný dlh s pevnou splatnosťou a za trhových podmienok, ak sa Spojené kráľovstvo pripojí k tretej etape HMÚ;

keďže protokol o Portugalsku ustanovuje, že „Portugalsko je týmto oprávnené zachovať a využívať bezúročné úverové zdroje na uľahčenie platobného styku v Banco de Portugal, poskytnuté nezávislým regiónom Azory a Madeira za podmienok stanovených v platnom portugalskom práve“; a že „Portugalsko sa zaväzuje vynaložiť maximálne úsilie na čo najskoršie ukončenie uvedených zdrojov“;

keďže členské štáty musia prijať primerané opatrenia, aby sa zákazy ustanovené v článku 104 zmluvy uplatňovali účinne a v plnej miere; keďže najmä nákupy uskutočňované na sekundárnom trhu sa nesmú používať na obchádzanie cieľov uvedeného článku;

keďže v medziach ustanovených v tomto nariadení priama akvizícia obchodovateľných dlžobných nástrojov emitovaných verejným sektorom jedného členského štátu centrálnou bankou iného členského štátu nenapomáha chrániť verejný sektor pred disciplínou trhového mechanizmu, ak sa takéto nákupy realizujú výlučne na riadenie devízových rezerv;

keďže bez ohľadu na úlohu, ktorú článok 169 zmluvy ukladá Komisii, je podľa článkov 109f ods.9 a 180 zmluvy povinnosťou Európskeho menového inštitútu a potom Európskej centrálnej banky je zabezpečiť, aby národné centrálne banky dodržiavali povinnosti ustanovené v zmluve;

keďže denné úvery centrálnych bánk môžu pomáhať hladkému fungovaniu platobných systémov; keďže denné úvery vo verejnom sektore sú preto zlučiteľné s cieľmi článku 104 zmluvy, za predpokladu, že nie je možné predĺženie do nasledujúceho dňa;

([1]) Ú. v. ES C 324, 1.12.1993, s. 5 a Ú. v. ES C 340, 17.12.1993, s. 3.
([2]) Ú. v. ES C 329, 6.12.1993a rozhodnutie z 2. decembra 1993 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku).

keďže by sa centrálnym bankám nemalo brániť vo vykonávaní úloh fiskálneho agenta; keďže hoci zúčtovanie šekov emitovaných tretími stranami v prospech účtu verejného sektora, ktoré zabezpečujú centrálne banky, môže byť príležitostne spojené s úverom, článok 104 zmluvy sa nesmie považovať za zakazujúci takéto operácie, ak nevedú celkovo k úveru pre verejný sektor;

keďže mince emitované verejným sektorom a zaradené do aktív verejného sektora, nachádzajúce sa v držbe centrálnych bánk, predstavujú bezúročnú formu úveru v prospech verejného sektoru; keďže však v prípade, ak ide len o obmedzené sumy, tento postup nie je v rozpore s princípom článku 104 zmluvy; keďže z hľadiska ťažkostí, ktoré by nastali celkovým zákazom tejto formy úveru, môže preto byť povolený v medziach ustanovených v tomto nariadení;

keďže najmä pre Spolkovú republiku Nemecko je po zjednotení ťažké dodržať limit stanovený na tieto aktíva; keďže v tejto situácii je vhodné oprávniť vyššie percento na obmedzené obdobie;

keďže financovanie záväzkov verejného sektora voči Medzinárodnému menovému fondu alebo záväzkov vyplývajúcich z vykonávania strednodobej facility finančnej pomoci, ktorá sa zriadila v spoločenstve, centrálnymi bankami vedie k zahraničným pohľadávkam, ktoré majú všetky charakteristiky rezervných aktív; keďže preto je vhodné povoliť ich;

keďže na verejnoprávne podniky sa vzťahuje zákaz ustanovený v článkoch 104 a 104b ods. 1; keďže tieto sa definujú v smernici Komisii 80/723/EHS z 25. júna 1980 o transparentnosti finančných vzťahov medzi členskými štátmi a verejnoprávnymi podnikmi ([1]),

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

1. Na účel článku 104 zmluvy:

a) „prečerpávanie účtov“ znamená každé poskytnutie finančných prostriedkov verejnému sektoru, ktoré vedie alebo by mohlo viesť k debetnému zostatku,

b) „iné druhy úverov“ znamená:

i) každú pohľadávku voči verejnému sektoru, ktorá existuje k 1. januáru 1994, okrem pohľadávok s pevnou splatnosťou, ktoré boli nadobudnuté pred týmto dátumom,

ii) každé financovanie záväzkov verejného sektora voči tretím stranám,

iii) bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 104 ods. 2 zmluvy, každú transakciu s verejným sektorom, ktorá vedie alebo by mohla viesť k pohľadávke voči tomuto sektoru.

2. Za „dlhové nástroje“ v zmysle článku 104 zmluvy sa nepovažujú: cenné papiere nadobudnuté od verejného sektora na zabezpečenie konverzie na obchodovateľné cenné papiere s pevnou splatnosťou za trhových podmienok:

— pohľadávok s pevnou splatnosťou nadobudnutých pred 1. januárom 1994, ktoré nie sú obchodovateľné, alebo nie za trhových podmienok, za predpokladu, že splatnosť cenných papierov nie je dlhšia ako splatnosť uvedených pohľadávok,

— sumy „ways and means“ na uľahčenie platobného styku, ktorú vedie vláda Spojeného kráľovstva v Bank of England až do dátumu pripojenia sa Spojeného kráľovstva k tretej etape HMÚ.

Článok 2

1. Nákupy obchodovateľných dlhových nástrojov emitovaných verejným sektorom jedného členského štátu národnou centrálnou bankou iného členského štátu sa počas druhej etapy HMÚ nepovažujú za priame nákupy v zmysle článku 104 zmluvy, ak sa takéto nákupy vykonávajú výhradne na účel správy devízových rezerv.

2. Nasledujúce nákupy vykonávané výhradne na účely riadenia devízových rezerv sa počas tretej etapy HMÚ nepovažujú za priame nákupy v zmysle článku 104 zmluvy:

— nákupy obchodovateľných dlžobných nástrojov verejného sektora iného členského štátu národnou centrálnou bankou členského štátu, ktorý sa nezúčastňuje v tretej etape HMÚ, od tohto verejného sektora iného členského štátu,

— nákupy obchodovateľných dlžobných nástrojov verejného sektora členského štátu, ktorý sa nezúčastňuje v tretej etape HMÚ, Európskou centrálnou bankou alebo národnou centrálnou bankou členského štátu, ktorý sa zúčastňuje v tretej etape HMÚ, od tohto verejného sektora členského štátu, ktorý sa nezúčastňuje v tretej etape HMÚ.

Článok 3

„Verejný sektor“ na účely tohto nariadenia znamená inštitúcie alebo orgány spoločenstva, ústredné vlády, regionálne, miestne alebo iné verejné orgány, iné orgány, ktoré sa spravujú verejným právom, alebo verejnoprávne podniky členských štátov.

([1]) Ú. v. ES L 195, 29.7.1980, s. 35. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 93/84/EHS (Ú. v. ES L 254, 12.10.1993, s. 16).

„Národné centrálne banky“ znamenajú centrálne banky členských štátov a Luxemburský menový inštitút.

Článok 4

Denné úvery Európskej centrálnej banky alebo národných bánk v prospech verejného sektora sa nepovažujú za úvery v zmysle článku 104 zmluvy, ak sa obmedzujú na jeden deň a ak nie je možné predĺženie.

Článok 5

Ak Európska centrálna banka alebo národné centrálne banky prijímajú od verejného sektora na inkaso šeky emitované tretími stranami a vykonávajú platby v prospech účtu verejného sektora predtým, ako zaťažia banku, ktorá šek prepláca, táto operácia sa nepovažuje za úver v zmysle článku 104 zmluvy, ak od prijatia šeku uplynulo pevné obdobie, ktoré zodpovedá zvyčajnému obdobiu pre inkaso šekov centrálnou bankou príslušného členského štátu, s podmienkou, že akékoľvek nezinkasované šeky v obehu, ktoré môžu vzniknúť, sú výnimočné, sú vystavené na nízku sumu a ich vyrovnajú sa za krátke obdobie.

Článok 6

Držba emitovaných verejným sektorom a zaradených do aktív verejného sektora Európskou centrálnou bankou alebo národnými centrálnymi bankami mincí sa nepovažuje za úvery v zmysle článku 104 zmluvy, ak suma týchto aktív neprekročí 10 % mincí v obehu.

Toto číslo je do 31. decembra 1996 pre Nemecko stanovené na 15 %.

Článok 7

Financovanie záväzkov verejného sektora voči Medzinárodnému menovému fondu alebo záväzkov vyplývajúcich z vykonávania strednodobej finančnej pomoci, ktorá sa zriadila na základe nariadenia (EHS) č. 1969/88 ([1]) , vykonávané Európskou centrálnou bankou alebo národnými centrálnymi bankami, sa nepovažuje za úvery v zmysle článku 104 zmluvy.

Článok 8

1. Na účely článku 104 a 104b ods. 1 zmluvy sa „verejnoprávnym podnikom“ rozumie podnik, vo vzťahu ku ktorému štátne alebo iné regionálne alebo miestne orgány môžu priamo alebo nepriamo uplatňovať dominantný vplyv prostredníctvom svojho vlastníctva tohto podniku, finančnej účasti v ňom, alebo predpisov, ktoré upravujú jeho činnosť.

Dominantný vplyv verejných orgánov sa predpokladá, ak tieto orgány priamo alebo nepriamo vo vzťahu k podniku:

a) držia majoritnú časť upísaného kapitálu základného imania podniku,

b) kontrolujú väčšinu hlasov, ktoré prislúchajú k akciám emitovaným podnikom, alebo

c) môžu menovať viac ako polovicu členov správneho, riadiaceho alebo dozorného orgánu podniku.

2. Európska centrálna banka a národné centrálne banky nepredstavujú na účel článkov 104 a 104b ods.1 zmluvy súčasť verejného sektora.

Článok 9

Toto nariadenie nadobúda účinnosť 1. januára 1994.

Toto nariadenie je záväzné vo svojej celistvosti a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 13. decembra 1993

Za Radu

predseda

Ph. MAYSTADT

([1]) Nariadenie Rady (EHS) č. 1969/88 z 24. júna 1988, ktorým sa ustanovujú jednorazové prostriedky na poskytnutie strednodobej finančnej pomoci pre platobné bilancie členských štátov (Ú. v. ES L 178, 8.7.1988, s. 1).